

მ ც ნ ე ბ ა ღ ა...

(იხ. 16 გვერ.)

ბერლინს ეწვევენ სხვადასხვა ყალთაბანდობის სპეცეები, სურდათ მოეწყოს თავდასხმა. მათ ყალბი ჩერვონეცებით

ოცნებით გაღმოდოდენ მუნთაღნი საბჭოთ მხარეში, რომ ძველებურად მოეწყოს მუნხანათური თარეში.

ტარტაროზის არქივიდან

ი.მ. დრო,

როცა ტარტაროზი გადაცილებით ადევნებდა თვალ-ყურს ქართველი ემიგრანტების ცხოვრებას. მისი წინადადებით ჩვენმა რედაქციამ საციალური საქმეც კი შეადგინა ემიგრაციის შესახებ, რომელშიაც საინტერესო დოკუმენტებია ჩაქურებული ქართველი ემიგრანტების ყოფა-ცხოვრებიდან, მათი პოლიტიკური აგანტიურის, მათი უხალხო და უტერიტორიო მთავრობის „მოღვაწეობისა“ და სხვა და სხვა.

ბანკლი დრო,

და ტარტაროზს ერთხელაც არ ვახსენებია ქართველი ემიგრანტების ბედ-იღბალი. — რა საჭიროა, განა ღირს მათზე ლაპარაკი? — იტყვოდა ხოლმე ის, როცა ჩვენი თავანი ჩამოაგდებდა მათზე ლაპარაკს. მისი განკარგულებით საქმე ემიგრაციაზე გადაეცა ჩვენი უფროსის არქივს.

ამ დღეებში ყალბი ჩერვონცების პროცესის გამო ტარტაროზმა უკანვე გამოითხოვა ზემოხსენებული საქმე და დამავალა — შ. ქარუმიძის წერილის მოხსენება, რომელიც მას მიუწერია აწ განსვენებულ პარიტეტულ კომიტეტისათვის. დავალება შევასრულე და წერილი გადავეცი მას, რომლის შინაარსს ტარტაროზის ნებართვით აქვე ვაქვეყნებ. წერილი იწყება ასე:

— პირველყოფლისა ქართველი ემიგრანტების სახელით მიიღეთ ჩემგან კონტრ-რევოლუციონური სალამი. ჩვენს ამბავს ცხადია იკითხავთ, ჩვენი საქმე არც ისე ცუდით არის, ბევრს რომ ჰგონია. ალბათ ბოლშევიკები ავრცელებენ ჩვენზე ქორებს. ღვთის წყალობით ყველა ჩვენგანი საქმეში მოეწყობა. შიმშილით გამოგვაკლდა მხოლოდ რამდენიმე.

მართალია ყველა ერთნაირად არ ვცხოვრობთ. ზოგი რას აკეთებს და ზოგი რას. რესტორანებში ჩვენთანვე ბევრს შეხვედებით, რომლებსაც ხელში თევზები უჭავიათ. ფესხაცმელების მწმენდავებიც გვაქვს...

ჩვენ კი — რჩეულნი: პრეზიდენტი ნოე, საგარეო და საშინაო მინისტრი ნოე, ჩვენი კაცო, მე და კიდევ სხვები ვაკეთებთ და ვაჭაბრაკებთ დიდ საქმეებს საერთაშორისო მასშტაბით.

ჩვენი მთავრობა პრეზიდენტ ნოე ყორღანის მეთაურობით ევროპის ერთ-ერთ ძლიერ სახელმწიფოს მთავრობათ ითვლება. შეიძლება ვინმე თქვენგანმა გაიცინოს, მაგრამ ეს ფაქტია. ჩვენ რომ შეიარაღებული ჯარი გვყავდეს ისეთი, როგორც მაგ წყეულ ბოლშევიკებს ყავთ, მთელ ქვეყნიერებას დავიპყრობდით. რა უყოთ, რომ საკუთარი ტერიტორია არა გვაქვს. სამაგიეროდ ევროპა ჩვენს ტერიტორიად მიგვაჩნია.

ევროპის თვითნებური სახელმწიფო თავისკენ გვეპატიჟება. ცხადია, ისინი სარგებელს ელიან ჩვენგან. კარგათ იციან, რომ საბჭოთა წყობილების დამსობა მხოლოდ ჩვენი წყალობით მოხდება.

და აი, ჩვენმა მთავრობამ მომანდო როგორც ყველაზე გამჭირაბს და უჭკვიანებს საბჭოთა წყობილების დამსობის გეგმის შედგენა.

დავალემა დაუყოვნებლივ იქნა ჩემს მიერ შესრულებული. უნდა გაცნობოთ, რომ ამ საქმეში ჩემი მარჯვენა ხელი ჩვენი მმართველი სადათიერაშვილია.

გეგმის განხილვაში მონაწილეობა მიიღეს და დახმარება აღგვითქვეს ევროპის ყველა სახელმწიფოს ფაშისტების და მეორე ინტერნაციონალის წარმომადგენლებმა.

ჩვენთან არის ნავთის კაროლი დეტრინგი, გენერალი გოფმანი, კაპიტანი ვებერი, უკრაინელი თეთრგვარდიელები და სხვები.

გეგმის შესახებ დაწვრილებით ვერ მოგწერთ. ჯერ-ჯერობით საიდუმლოებას შეადგენს, ჩვენს თვლებს რა დაემალება. გეგმის მთავარი აზრი იმაშია, რომ საბჭოთა ფულების მაზანდა დავცეთ. საბჭოთა წყობილება ამით გაკოტრდება და დაცემა. სხვა საშუალება საბჭოთა წყობილების დაცემისათვის ფუჭი იცნება. ცხადია თმით ვერაფერს გავხდებით. ჩვენ უკვე შევღუღეით ჩერვონცების საჭრელ ფაბრიკის აგებას. მთავარ დირექტორად მე ვარ მოწვეული, ჩემს თანაშემწეთ — სადათიერაშვილი, იცოდეთ, საქა-

რთველოში ვაგონებით გამოგიგზავნით ჩერვონცებს. ნომ იცით

დანარჩენი თქვენ იცით ჩვენი მომავალი მთავრობის კანდიდატები ეხლაც გამოიხატეთ. მე არ დავაფიქსელეთ. იყავით მზნეთ, თქვენი შალიკო ქარუმიძე*). — ამხანაგო ნიანგო, ეს წერილი გადაუტანეთ საჩქაროდ ჩვენ ტარტაროს ბერლინში კომუნისტურ გაზეთებში გამოსაქვეყნებლათ, მითხრა ტარტაროზმა და წერ კი გადმომცა, რომელიც იმ დღესვე გადაგზავნე ბერლინში.

შუშგბარა.

*. როგორც ვაგს ეს წერილი ს. თ-ისაც წაუკითხავს. სიტყვა „მზნეთ“ წაუშლია და შედ დაუწერია: მთხლეთ“.

ქ-რამ.

„იშვიათი“ თაიგული

ჩერვონცები ვჭერი, ვჭერი შმილტიც მისთვის მოვიხმარე, ვჭერი, მაგრამ ვერ მოვჭერი სასამართლო გამოვთხარე.

წერილი მშობლებს!

მე ეს წერილი მინდა დავიწყო
სულ სხვანაირად, არა ძველურად.
ცდებით, ძვირფასნო ჩემო მშობლებო,
რომ თქვენ ჩამთვალეთ უცხოთ, ველურად.

მე ტფილისში ვარ რკინის გზის მუშად,
ჯამაგირი მაქვს ისე, საშვალთ,
ვარჩენ ცოლ-შვილს და... ვარსებობ ჩემთვის,
ფულები არ მაქვს ზვინათ და კალოთ...

მაგრამ ბედს მაინც მე არ ვემდურბი.
პირიქით, სრული ვარ კმაყოფილი;
ტორტს მირჩვენია რიგში ხდომილი
გირვანქა ყველი და ქართოფილი.

და ეს თქვენ იცით რისთვის და რატომ?
ჰმ! ვერ მიხვდებით თქვენ ჯერ ამ ამბავს.
ხელისუფლება თვითეულ ჩვენგანს
სოციალიზმში უშუალოთ აბამს.

ჰო, ტფილისში ვარ... სოფელში მხოლოდ
ჩამოვდიოდი სტუმრად მშობლებთან.
დროს ვატარებდი ქეიფში, ლხინში
მოკეთებთან და მეზობლებთან...

სხვა არაფერი (ან რა შემიძლო!)
მაგრამ ეს არის „სოფლისკენ პირი“?
არა, იცოდეთ! ეს მასხრობაა
და დაპირება მხოლოდ ზეპირი.

იცითი რა გოთხრათ? (ნუ შეუხტებით).
თქვენთვის (სოფლისთვის) დადგა სხვა ხანა
დაფიქრდით და ნუ დაგეშართებათ
გულის ფრიალი და თავის ფხანა.

თქვენსკენ დაიძრა ტრაქტორთა რაზმი,
ის გადათელავს ლობებს და ყორებს.
და კოლექტივი მოსპობს „კორდანოს“,
არ წაგაჩხუბებს ერთი-მეორებს,

მე ჩემი წილი (ხომ კი მერგება?)
მიწა შევსწირე კოლექტივის სოფლის.
იცოდეთ კარგად: კოლექტივია
დამფასებელი შრომის და ოფლის.

კვლავ ვიმეორებ: ნუ შეუხტებით,
(საქმე კეთდება დიდი და კარგი), —
თორემ ბოდიშსაც არ მოგიხდიან,
ისე გახდებით ზედმეტი ბარგი.

ჩვენს ქვეყანაში, ვინც უკვირდება,
სულს სვა ქვეყანა იქმნება თითქმის,
და საყვედური კომუნისტებზე
თქვენ კარგად ხედავთ, არვისგან ითქმის.

ჰო-და, ჰკვიანად... ნუ აღელდებით;
(წელს ზევით მაინც ვერ აუხტებით).
ამაში არის ჩვენი სოფლის სხნა,
წინააღმდეგი ნუ გაუხდებით.

ი. სინკელი.

„ლ ა ლ ა ტ ი“

კულაკი (მემარჯვენეს): — არა გრცხვენია მილალატე? რა მიქენი ეს?
მე შენი იმედნ მქონდა!

(„კროკოდილი“-დან)

„სარსაროში“ № 6
სპეციალური —
თეატრალური
— ნომერი
გამოვა 9 თებერვალს

აღსასრული

კულაკმა სთქვა: — დავიღუპე,
ეს ხუმრობა როდიათ!
შვილი მწერდა ქალაქიდან —
ბრიგადები მოდიანო...

უნდა მოხნან და მოთესონ,
ღარიბებსა შველიანო,
ვანო, გიგა და ონოფრე
გაკეთებას ელიანო.

ხლართში მყვანდენ დახლართული,
ოი, ღმერთო! მომკალიო,
სულ ჩემიდან გამოქონდათ
გუთანი და ნამგალიო.

ეხლა მუშებს განუზრახავთ
გაუმართონ მათ ხელიო,
ტრაქტორიც გადმოუგზავნენ
და თავთავის საჭრელიო.

აღარა სჭრის ჩემი სიტყვა,
ვერაინ გავაბრიყვეო,
„კოლექტივში ნუ შედინართ“
სიტყვა შორით დავიწყეო.

მაინც ვერაინ მოვბიბლე
ვერც მუქარით, ვერც ხვეწნითო,
სულტყუილად ვილაქლაქე
გავიხეთქე მუცლის ღვითო,
გადავედი იერიშით
დაესწვი ღარიბთ ქონებაო,
ფონზე მაინც ვერ გაველი
ამერია გონებაო.

უკანასკნელ ღონესაც ვცდი
რაღაც ბრიგადებიაო,

შეხვედრა

ვნახე მოყმე სოფლის ბოლოს, ჯდა მტირალი წყლისა პირსა
ჭმუნვის ალი გადაჭკოდა მის დაღრეკილ ცხვირს და პირსა,
უიმედოთ ბუტ-ბუტებდა, გრძობდა რაღაც გასაჭირსა,
ვნახე და ცნობა მომინდა ვინარის და ან რათ სტირსა?

ვუთხარ: „ხომ ხედავ ძველს სოფელს, სიკვდილი გადაჭკიდა?
მის მესაფლავებს, კოლექტივს, გაუღეს გზა და ხიდა.
ბრიგადებს ბრიგადა მიადევს, ბრძოლა სწარმოებს დიდა;
აქ რასა აქნევ? შენ, განა, ყველა ეს ფეხზე გკიდა?“..

მითხრა: „ჰაი, რომ გავჭრილვარ კოლექტივების შიშითა,
ჩვენ, კულაკები, ჩვენ საქმეს არაჲ დროს არ დავიშლითა;
ისე მიგვიღოს მიწამან, როგორცა წარმოვიშვითა;
არ გათეთრდება ყორანი, რაც უნდა ხეოთ ქვიშითა“.

ხელი ვკარ, იქით გავაგდე ახალი ქვეყნის მტერია.
შევივლე: „დიად ჭიდილში დაგფერთხავთ ვითა მტვერია;
თქვენი უმსგავსო საქმენი მოკლეა, მით ოხერია;
ჩარჩს კოლექტივი რათ უნდა, ანუ რა მისი ფერია“.

ბოქსინი

პურ-მარილზე დავბატიეებ
ცოტა შემითვრებიანო.

როცა შექანჯალდებიან
მაცდურათ თვალს ჩაუკრავო,
ჩემს ნებაზე ვათამაშებ,
დაირასაც დავუკრავო.

ფოფოდის დავბატიეებ,
მოარზიყე ძველიაო,
თვალებს ისე დაუნაბავს
ვით მაცდური მელიაო.

თუ ეს ხერხიც ჩამეფუშა
დავმარცხდი და ის არიო,
ლამის თვალთა დამიბნელდეს,
გასკდეს გულის ფიცარიო.

გამოვიკრავ გულა-ნაბადს
მე აქ ველარ დავრჩებოი,
გულო, რათ არ დაიცლები
გულო, რათ არ დაშრებოი.

მანი.

გ ა ნ ა ხ ლ ე ბ უ ლ ი ა მ ბ ა ვ ი

— სად ვარბიხარ? ვადინადე ათი შაური ჯარიმა ტრამვიდან ჩამოხლამისათვის!

ფ ე ჩ ი ს მ ე ლ ო დ ი ა

ეს სათაური ფუტურისტულია, მაგრამ შესაფერისია.

თუ ეს ფუტურისტობაა, მაშინ პროფ. მოსე თოიძეც ფუტურისტი ყოფილა, რადგან მას აქვს ასეთი ნახატი:

სამოვრის მელოდია

როცა გამოფენაზე ეს სურათი ვნახეთ (ეს იყო ხუთი წლის წინედ, ამხანაგმა იხუმრა:

— ამის უკეთესი თემა იმ კაცმა ვერაფერი ნახა?! თუ სამოვრის შიშინი მელოდიათ ესმის მას, ყურები სტკივებია! ქალი უზის მაგიდას. მაგიდაზე: აღუღებული სამოვარი, ლიმონის ნაჭერი, ჩაის ჭიქა ლამბაქით და, სხვა არაფერი?! — უკვირდა ამხანაგს.

რალა დავმალო, მეც მეხამუშა მაშინ „სამოვრის მელოდია“.

როცა სახლში მივედი, ცოლს სამოვარი ავადუღებინე, მაგიდაზე დავდგი და მოვუსმინე სამოვარს თავისი მელოდია. იყო რაღაც მუსიკალობა, მაგრამ არც ისეთი, რომ ღირებულყო მასზე სურათის დახატვა.

მაგრამ ესლა კი დავრწმუნდი, თუ რა ღრმა შინაარსი და განცდაა მოცემული „სამოვრის მელოდია“-ში.

ამაში დამარწმუნა შემდეგმა გარემოებამ:

—:—

როცა თოვლმა მიდამო გაათეთრა, დაჭფარა და ჭრელი ბუნება უცბად გახდა ჭალარა, — დავდგი ფერი ოთახში (სიცვიემ გამაშეშა), მაგრამ ფერი რას იზამს, თუ არ არის შიგ შეშა!

ადგილკომი (ვალოდია) დავგვირდა: შეშას მოგცემთ მალეო, დღეს თუ არა, ხვალეო.

მაგრამ როცა ცოლშვილს ავესო

მოთმინების ფილა, ცოლმა გარედ გამაღლო (კიდევ გამიტიალა).

მთაწმინდაში ვცხოვრობ. მთიანია ადგილი და იქ შეშის ატანა არ არის მთლად ადვილი.

წავედი დიდუბეში. (ხელებს ვითბობდი უბეში).

სამ დღეს უქმად ვიარე. (რა არ გამოვიარე!) შეშა ხელში ჩავიგდე ომიტა და ჩხუბითა. მაგრამ ხომ ვერ წავილებ ჯიბითა და უბითა?

— მხოლოდ ოცი მანეთი, არც მეტი, არც ნაკლები! ცხენები მყავს ფურგონში, არ გეგონოს აქლემი! — მეუბნება მეფურგუნე, (მეხუმრება რალა!.. დღეს იგია ჩემი ბატონი და ალა).

— ჰა, ძმაო, დატვირთე ერთი ფურგონი, და იქნება ნახევარი საუკრი. — მითხრა შეშის საწყობის გამგეკ.

— ნახევარი საუკრი როგორ დავტევა ერთ ფურგონზე?

— ყველას ასე მიაქვს. ერთი ფურგონი — ნახევარი საუკენია! — „დამარწმუნა“ საწყობის გამგემ.

რა გაეწყობოდა; შევუდექით დატვირთვას.

— ისე დავაწყობ, რომ ცხენებს არ გაუჭირდეს წაღება, ცოტა დავუდოთ! — გადაუჩურჩულა მეფურგონემ მტვირთავს.

მართლაც მალე „დატვირთეს“.

— გვებზე არის ტალახი... იყოს ჩვენი შემწე ღმერთი და ალახი! — სთქვა მეფურგონემ, და დაიძრა ჩვენი ფურგონი.

მე დავწინაურდი.

როცა ჩვენი ქუჩის მოსახვევში შევივებე ფურგონს, გულზე მეცა ევლდა, თვალს დამიბნელდა — შეშას აკლდა ბლომად.

თურმე გზაზე ბიჭ - ბუჭები იტაცებდნენ შეშას. მეფურგონეს რა ენაღვლებოდა, ცხენებს ტვირთი აკლდებოდა.

შევუდექით აღმართს.

დადგენ ცხენები.

მეფურგონე ისე ავინებდა ცხენებს, თითქოს მათი მამა ყოფილიყო, ცხენები კი — მისი შვილები.

ცხენები არ იძვრიან.

თოვს.

— ნუ სცემ ცხენებს; შესდექ! ნახევარი აქ დასტოვე და წაიღე შემდეგ! — ასწავლა ჭკუა მეფურგონეს გამველგმა მოქალაქემ.

და არც იყო მეტი ჩარი, იქ დავტოვეთ ნახევარი.

და როდესაც შემდეგ მოვუბრუნდით წასაღებად დატოვებულ ნახევარს, — თმა დამიდგა ყალყზე და გამიშრა ხახა, როცა თვალმა ნახა: შეშის ათიორე ნაჭერი ეგდო მხოლოდ (დანარჩენი გაეტაცათ).

—:—

სალამოს (ეს ოპერაცია მთელი დღე ვაგრძელდა), როცა ფერი შეშით გამოვტენე, ზედ ერთი გირვანქა ნავთი დავასხი და ცეცხლი მოვუკიდე, ცოლშვილის სინარულს საზღვარი არა ჰქონდა.

ფეჩს გარშემო შემოვუსხედით ყველანი.

უცბად ჩაქრა ცეცხლი.

ფეჩის კარები გამოვალე და შიგ შევიხედე. ნავთი დამწვარიყო, ხოლო გატრუსული შეშა „ხელშეუხლებლად“ ეწყო.

ისევ ნავთი... ისევ ნავთი... ისევ ნავთი.

როცა ათიორე გირვანქა ნავთი მივაწვი, ფეჩიდან მოისმა მელოდია.

ისევ გავალე ფეჩის კარი.

შეშის ნაჭრებიდან ქაფიანი წყალი უონავდა.

შეშის ნაჭრები სტიროდნენ ქაფიან ცრემლებით.

ყური დავუგდე და მათ მელოდიაში მე ეს სიტყვები გავგონე:

— ცოდვა არა ვართ, რომ ასეთი „ოას“ (ე. ი. ძვირი დაგიჯდა ჩვენი თავი) შეშას ფეჩში გვწვავე? მაგრამ ჩვენ არ დავიწვებით; მომავალ წელსაც უშეშოთ დასტოვებს ქალაქს სატყეო ტრესტი და, მაშინ გამოვადგებით, შეგვინახე მანამდე, ჩვენ მთებიდან მტკვარმა ჩამოგვიტანა. გარეთ ვეყარეთ. გაყენთილ-გაბერილი ვართ წყლით! — მოსთქვამდნენ ქაფიან ცრემლებით შეშის ნაჭრები.

და მართლაც ამ მელოდიაში ჩემზე ისე იმოქმედა, რომ იმ „ძვირფას“ შეშას აღარ ვწვავ.

ცოლ-შვილს ისევ აძაგძაგებს.

აი, ესლა სხვებისათვისაც ადვილი გასეგება, თუ რას ნიშნავს მელოდია... სამოვრის იქნება ის თუ — ფეჩის.

—:—

ხან იმასაც კი ვფიქრობ:

— ეგებ ეს შეშა მოსე წინასწარმეტყველის იმ ბიბლიურ ბუჩქის შეშაა, რომელიც „იწოდა და არ იწოდა“.

„ბორტმოქმედების ადგილზე“

— „ჩვენი გამგე ყველგან გამოდის კერძო სასადილოების წინააღმდეგ, მაგრამ მას ერთხელაც ვერ ნახავთ წითელ სასადილოში, მუდამ აქ დადის!

ი ე რ ი შ ი ნ ა გ ა ვ ზ ე

— თქვენ გეცინებათ... აქ კი სასადილო არაფერია. რომ დასწრებოდით ქალაქის კომუნალურ განყოფილებაში გამართულ თათბირს ქალაქის სანიტარულად გაწმენდის საკითხის შესახებ, დამერწუნეთ, რომ თქვენ პირველი წამოისვროდით ამ ლოზუნგს.

— კაცო, რა დროს ნავაგზე წერაა, როცა მთელი მსოფლიო ყალბზე სდგას? — შეტყვიოთ თქვენ.

რომ დასწრებოდით ამ თათბირს, თქვენც ყალბზე დადებოდით და აი რატომ:

თურმე მეგზოვების ადგილკომები ერთიანი ფრონტით იბრძვიან ქალაქის გასუფთავების წინააღმდეგ და მოუწოდებენ მეგზოვებს არავითარი მონაწილეობა არ მიიღონ ამ მუშაობაში. კიდევ მეტი: ადგილკომები მეგზოვებს საბოტაჟს ავალენ და უნერგავენ იმ აზრს, რომ ქალაქში სისუფთავის დაცვა მათ მოვალეობას არ შეადგენს.

მაგალითად, მე-3 რაიონში ადგილკომმა „მეუგნებელ“ მეგზოვებს

შეაწყვეტინა ქალაქის გასაწმენდად დაწყებული მუშაობა და ასეთი ურჩობისათვის მათ სასტიკი საყვედური გამოუცხადა უკანასკნელი გაერთილებით.

იმისათვის, რომ ჩაშალონ ქალაქის სიბინძურისაგან გამსუფთავებელ კომისიის მიერ დაწყებული მუშაობა, ადგილკომებს მოუხდენიათ მეგზოვების „განიარაღება“. როგორც მომხსენებელმა აღნიშნა თათბირზე, მეგზოვებს არ აქვთ არც ნიჩაბი, არც წერაქვი და არც ცოცხი. უჭირავთ ხელში „ტროსტები“ და დასეირნობენ.

რა ვქნათ? მეგზოვები გავვიდიდ-კაცდნენ. ქალაქი სავსეა ნავაგით. იერიში ნავაგზე! — აი ამ ლოზუნგმა თუ ფართო გამოხმაურება არ ჰპოვა მასებში, ჩვენი სამგელი არ არის.

დარწმუნებული ვართ, რომ ამ ლოზუნგის ცხოველმყოფილობა, მისი განხორციელების აუცილებლობა ორმად აქვს შეგნებული ყოველ მოქალაქეს, გარდა „უაქტ“-ის სახლების კომენდანტებისა (მეგზოვები ხომ

მხედველობაში აღარ მიიღებიან).

„უაქტ“-ის სახლების კომენდანტები ამ იერიშში არ გამოგვადგებიან, რადგან, როგორც სარწმუნო წყაროებიდან ვიცით, მათ ბლოკი აქვთ მეგზოვებთან. ეს ცხადყო უკანასკნელი დღეების გამოცდილებამ, სანამ ამხ. ხმალაქემ ვირის აბანოში არ უქრა თავი რამდენიმე კომენდანტს, ქალაქის გამსუფთავებელ კომისიის მუშაობის წინ წაწევა არ მოხერხდა.

ქალაქში სიმყრალის სუნი მატულობს. მარტო სისუფთავის დამცველი კომისიის წევრები ვერას ხდებიან. ნავაგი გროვდება, ნავაგი მატულობს. იერიშით ნავაგზე!

„ტროსტიან“ მეგზოვებთან და პორტფელეებიან კომენდანტებთან სალაპარაკოთ ჯერ არ გვცალია. ჯერ უსულო მაგრამ აცსუნინი ნავაგი მოვაშორეთ ქალაქს და შემდეგ სულიერ ნავაგთა საწინააღმდეგო ლაშქრობა დაიწყეთ.

აჰ, იერიში ნავაგზე!
საგაი-გან-შიხ.

ჩვეულებრივი მოვლენა

— ამხანავო, კალოშები მომეცით.
— ქალის კალოშები გვაქვს, კაცის აღარ არის.

— მომეცით კალოშები!
— კაცის კალოშები გვაქვს, ქალის არ არის.

ჩვენი ბრიბადა

თავისებური რაციონალიზაცია

(რადიო საკუთ. კორესპონდენტისაგან).

სადღურ სანდარის ახლოს სოფლის კავშირს მოწყობილი აქვს სამეურნეო მანქანა - იარაღების სახელოსნო, სადაც სწარმოებს მუშაობა. ყველაფერი რიგზეა, მხოლოდ ამ სახელოსნოს მუშაობის ტემპი ბევრით განსხვავდება საერთოდ ჩვენი ყველა და ყოველგვარი ტემპებისაგან. სახელობარ: ერთი ტრაქტორის შეკეთებას სჭირდება სამჯერ მეტი დრო, ვიდრე მოჰნდება ახალი ტრაქტორის დამზადებას.

სახელოსნოში მოსამსახურე მეტია, ვიდრე მუშა. ალბათ აქაც თავისებური რაციონალიზაციაა.

არის კიდევ ერთი „უმნიშვნელო“ ფაქტი: ტრაქტორები და მანქანები დღეობით და ხუთ-ათ დღეობით ყოია თოვლის, წვიმის, ქარის, ტალახის და სხვა მოვლენათა ანაბარა. ალბათ იმ მოსაზრებით, რომ მანქანები გარეთ ყოფნას შეეჩვიონ: მათ ხომ გარეთ მუშაობა მოუხდებათ მომავალში! მართალია, ასეთი ხერხით მანქანები იუანგება და ფუჭდება, მაგრამ ეს არის სოფლის კავშირის თავისებური რაციონალიზაციის მსხვერპლი.

ტარბრიგადელი ხიშტი. ლომობიკაბა, თუ შებრაღაბა (დებუა-ელვა, საქ. კორესპ.)

გურჯაანში სასამართლომ განიხილა კულაკების საქმე. კულაკებს ბრალი დაედოთ ისეთ „უმნიშვნელო“ საქმეებში, როგორიც არის:

კოლმეურნეობათა საწინააღმდეგო აგიტაცია, პროპაგანდა, მესამე სესხის გავრცელების ჩაშლა, კონტრრევოლუციური ორგანიზაციის დაარსების ცდა და სხ.

ამ საქმის მთავარი მონაწილენი, მართალია, სასამართლოს არ დაუხვრეტია, მაგრამ... ორი წლის პატიმრობა კი მიუსაჯა. ეს მთავარი ბრალდებულებია: ირემავილი და ბაღდასაროვი. დანარჩენ კულაკებს მიესაჯათ... ეჰ! აღარ ღირს ლაპარაკი.

რა არის ეს: ლმობიერება, ზომიერება, შებრაღება თუ კიდევ სხვა რამ?

ტ. ბ. ყულვი.

ჩამოვიდენ

(პირდაპირი მავთულით საქ. კორესპ.)

აფხაზეთში ჩამოვიდენ ჩრდილოეთ - კავკასიიდან გამოძევებული კულაკები, რომელთაც ადგილობრივი კულაკები ასაღებენ, როგორც ყუბანში დაშლილ კოლმეურნეობათა მსხვერპლთ. მართალია, ეს საქონელი (იგულისხმეთ კულაკი) ნაკლებათ საღდება აქ, მაგრამ შეიძლება სხვა რამეთ, მაგალითად საექსპორტოთ გამოდგეს, როგორც ცხიმოვანი ნივთიერება, რადგანაც კულაკებს ძველი ცხიმი კიდევ აქვთ შეჩინილი.

ტ. ბ. კანჭი.

ნუ შეგვაღთ... კოლექტივში.

(შაერო - ფოსტა, საქ. კორესპ.)

თურმე საბჭოს თავმჯდომარე ისეთივე შეიძლება იყოს, რომელიც კოლექტივის არა საბჭოურათ უყურებს. თუ არ გჯერათ, კითხეთ წითელი ქალაქის სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარე თეიკაშვილს და გაიგებთ, რომ კოლექტივიზაცია მანვე მოვლენაა.

მარე თეიკაშვილს და გაიგებთ, რომ კოლექტივიზაცია მანვე მოვლენაა.

— ნუ შედიხართ კოლექტივში! — ასე მოუწოდებს იგი გლეხებს, — კოლექტივი რა გლეხის საქმეა, ჩვენ ცალკე გვიყვარს ცხოვრება!

ასეთი თავმჯდომარე მართლა უნდა განვაცალკევოთ ჩვენი საბჭოთა და მშრომელი გლეხობისაგან.

ტ. ბ. კომბალი.

ნუ აწუხებთ ხალილოვს.

(ტელეფონით, საკუთარ კორესპონ.)

ლიუქსემბურგის (ბორჩალო) რაიონის კომისიის უდიდესი „სიფიზლით“ ეპყრობიან კოლექტივიზაციას. მაგალითი გლეხების ერთმანეთს ალმასკომში შეიტანა განცხადება კოლექტივში მათი მიღების შესახებ. ეს განცხადება, როგორც წესია, „საქმეში“ დაკერდა, წინასწარი რეგისტრაციით. ვინ იცის სანამ იქნებოდა ამ „საქმეში“ გლეხთა სურვილი, რომ მსუბუქ კავალერიას არ გამოეჩრიკა იქედან.

იმავე მს. კავალერიის ბრალია რაიონის კომისის თავრის „უსაფუძვლო“ შეწყობა, კავალერისტების მოთხოვნით, მან სამი საათი ეძება... თესვის კამპანიის გეგმა, რომელიც საქმეებში ილო თავისთვის, განა შეიძლება აზხ. ხალილოვის (თავრე გახლავთ) ასე შეწყობება ისეთი, „უმნიშვნელო“ საქმისათვის, როგორიც არის თესვა და კოლექტივიზაცია?

ტ. ბ. კვანტი.

„უ ვ უ ვ ე“

Nadar 30

— ეს რა ამბავია? რა დაგემართათ!
— ხსს!.. დღეს შრომის ბირჟის კომისიას ველოდებოთ და თუ თავი გაჭირვებულათ არ მოვაჩვენეთ, მოგვხსნიან აღრიცხვიდან!

მანკი

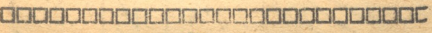

— გადაფურჩით კომისიას,
ჩვენც ვამშვენებთ ბირჟის სიას.

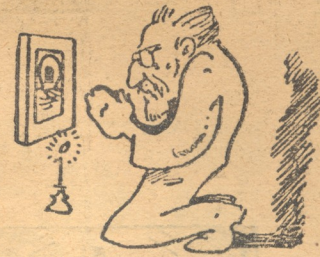
ტარტაროზის მსუბუქი კავალერიის თავდასხმა იუსტიციის სახალხო კომისარიატზე

— არიქა მიეშველეთ!
 —რა ამბავია?
 — კაცი წაიქცა!
 — წყალი, წყალი!
 — გინ წაიქცა?!
 — რა მოუვიდა?!
 — დამცველთა კოლეგიის წევრი
 წაიქცა: ვეჭილების კოლექტივიზაცია
 გაახსენდა და გული შეუწყურდა.

ნეტავ რა არის მისთანა
 ამომავალი მზისთანა?! —
 „სოციალისტი“ ნაქები
 კირილე ნინიძისთანა?
 მისთა საქმეთა მოთხრობა
 არვის ეგონოს ადვილი,
 თავსა თვლის სოციალისტად,
 ჯვაროსანია ნამდვილი.
 კათალიკოსი დაიცვა,
 ხუტვებს უმშვენა მხარია;
 მენშევიკთა უღრეკი,
 ხუტურად მოუბარია.
 კოდექსის ნაცვლად მის თაგში
 ხატებია და ჯვარები.
 ჩამოღნა კაცი მისთვის, რომ
 „სხვაგვარად ჰქრიან ქარები“.

ლვარსაზ ანდრონიკაშვილი —
 ვეჭილ — პროფესორი, —
 მის შესახებ, რასაც ვიტყვით
 გეგონებათ ჭორი:
 ამისთანა პროფესორსა
 ვით არ დავდვა წუნი,
 როცა უღის მის ლექციას
 საკმეველის სუნი? —
 თითქოს იგი კათედრიდან
 „კოდნის“ გზას გვინათებს,
 მაგრამ პირად ცხოვრებაში
 სანთელს უნთებს ხატებს.

დაშნაკელების მინისტრი
 იუსტიციის დარგიდან;
 საბჭოთა მღვდურებს რომ სდევნის
 თავის საკუთარ სახლიდან,
 ბატონი არუთინოვი,
 მოსული ვაჭართ დახლიდან
 „დამცველთ“ თაიგულს ამშვენებს,
 — დროა ავბარგოთ აქიდან.

ვაჭრის შვილი და მემკვიდრე,
 შემდეგ თვით ვავაჭრებულო,
 მანაც დროა, რომ დასტოვოს
 დამცველთა დიდი კრებულო.
 გვიკვირს საიდან დაგროვდა
 ამდენი „რჩეულთ რჩეული“
 ივანე ახვარდოვისთვის
 სხვა გზა გვაქვს ამორჩეული.

თელაველი ვეჭილი
 აბულაძე ბიძინა.
 მისი ტენის აპარატმა
 ალბად ბევერი იძინა.
 დღესაც სძინავს, ისე როგორც
 თათქარიძეს სჩვევია, —
 პოლიტიკის ანა-ბანა,
 ვერც კი გაუჩრჩვეია.

სიღნაღის ბაღში სეირნობს
 ხშირად ვეჭილი ხარაძე,
 და თან „სულიკოს“ ჰანგებზე
 თიღინებს როგორც ხვარამზე:
 — „კლიენტო, მოდი, სადა ხარ.
 თუ არ დაგიცვა კრულ ვიყო
 გულ ამოსკვნილი დაგეძებ.
 გამოჩნდი, ჩემო სულიკო!!
 გამოჩნდი, თორემ უშენოდ
 გული მეღვეა ლოდინში.
 ჯიბის „ჩინოტკა“ გამიჩნდა.
 ლანის ჩაეარდე ლოგინში.

ზესტაფონის მთვარეა
 ბესარიან—ვეჭილი.
 გვარად გაჩეჩილად,
 ენა გამოქექელი.
 შეძლებულლებს, კულაკებს,
 ეკონება ტურებში,
 მეძებრით და წვევრებით
 დასეირნობს ქუჩებში.

ახალგაზრდა მხატვართა გვერდი

ლექსები

მ. ლაშხია, ლანჩუთი

მ. ლომიძე, ტფილისი

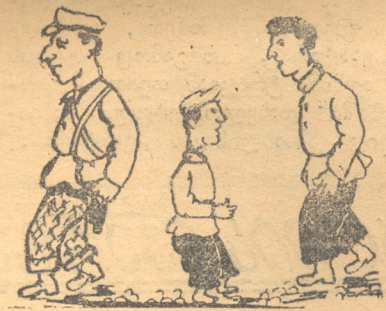
გაჩე: — ყოჩაღ, ხატცხოვოდ გაართყით მი-
ზანს!
მუშკორი: — რასაც დავემიზნებ, შიგ გა-
ვართყაში!
გაჩე (თავისთვის): ჰმ! ალბად მუშკორია.

მეგრალიზვილი ტფილისი

— ზუ, რა უწმაწური სიტყვები ისმის!
— აქ სკოლაა—ალბად მასწავლებელი მო-
წაფვს ჩვეულებისამებრ „არიგებს“.

ნახ. მ—გბს. ახალ-სენაკი.

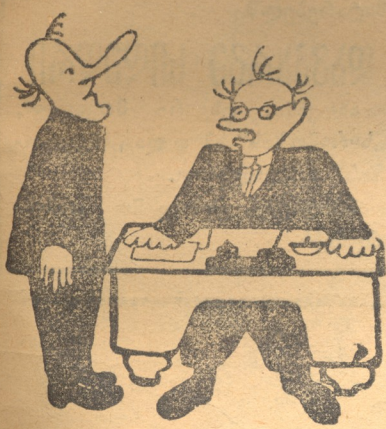

— ვინ არის ის ყმაწვილი ასე „განიე-
რად“ რომ დაღის რევოლუციით?
— ალბად პაქუა აღამიაა!

მიმმმ: — ამხანაგო, მომაწოდე ხაჩივრის-
თვის შენ მაგ ყუთი!
ნორბანი: — მოქალაქე, იყიდება, მანეთი
ღირს სწორედ ხუთი.

მ. ნინუა, მარანი

— „ამხანაგობით“ მხოლოდ სხვებთან მომ-
მართე, ხოლო როცა არავინ არის — „ბატ-
ონობით“.

— მე „ხვალ მოდი“-ს თქმისათვის განიმა-
გდეს სამხატვროდან. გუშინდელ მუშახ კი
„იმ კვირაში მოდი“-ც არ ემეტება უოფილ
გამგეხათვის.

წერილი ძმას

ამაღლება (ჭუთაისის ოლქი)

მოდის სამხატვროში (დამოკიდებულია
მის სურვილზე).

იბოლიტე, იწერები დრამატული
წრის გამგეობიდან მოწმობა აიღეო,
ჟორჟიკა ბელთაძე ძალიან დატეარ-
თული არის საქმეებით, ჯერ ერთი—
მასწავლებლობს, ხოლო დანარჩენ
დროს ანდომებს გლესკომის მდივნის
გართობას (რა ქნას, ქალი ცოდვაა —
ტყუილად ზის თავის პატარა კაბინე-
ტში).

ილიკო ხარაბაძეც დატვირთულია

და მთხოვა—ნუ შემაწუხებ მაგ საქმი-
სთვისო. მასაც დიდი საქმეები აქვს,
ის კაცი მასწავლებელია, გლესკომის
თავმჯდომარე, რემედისის პდოვანია
და სამი კვირაა რაც რემედისის სასა-
რგებლოდ სალამოს დადგმა გადასწყ-
ვიტა, ბილეთები გაყიდა უკვე ხელზე,
ფული ჯიბეში ჩაიდვა და სალამო კი-
დეგ ევრ მოუწყვიდა და მე როგორ შე-
ვაწუხე ამ საქმისათვის.

გწერს შენი ძმა.

„რწყილი“.

ძმაო იბოლიტე!
მივიღე შენი წერილი. ფულის გა-
ძობაზეანას იწერები. შენ ალბად დაფ-
ნის ავანსის იმედი გაქვს. მიუხედავად
იმისა, რომ ჩვენ წრეულს დაფნა არ
მოგვეჭკურება, მაინც მოვახერხებ ბანკი-
დან ავანსის აღება. ორდერი ოთხ
დღეს ვატარე. მოლარე ვერ ვნახე
(შალიკო ტყეშელაშვილი.) დილის
რვა სათიდან, როგორც მე, ისე სხვე-
ბიც ელოდებოდნენ, მაგრამ შალიკო
ხან თორმეტ საათზე და ხან პირველზე

ტ ე ს ს რ შ შ ი

„თავის რიგზე“

წვეის დარგის საუბნო განყოფილებები არ ასრულებენ საწარმოო გეგმაში გათვალისწინებულ სამუშაოს, რაც გამოწვეულია იმ მახინჯ მოვლენით, რომადგილებს ცენტრი არ აწოდებს საჭირო მასალას.

ამაოა ადგილების გოდება:
ცენტრს არ ახსოვს მასალის მოწოდება.
უმიზნოა ადგილების გოდება:
ცენტრს მასალა რაში მოაგონდება? — ხომ არ მართებს. ადგილების ვალია?! — ადგილისთვის ან ცენტრს როდის სცალია?!
ბრალს ვინ დასდებს ცენტრის საქმის შეგნებით? — არ სცალია: ვართულია გეგმებით: საწარმოო გეგმებს აწყობს ზევაებათ, დაყოფილებს მუხლებათ და თავებათ.

ვერც სცილდება გეგმას სულის კვეთება, — ყველაფერი „თავის რიგზე კეთდება!“.

—:—
ქუთისა და ტენის ნაცვლად — ამბობენ — ზოგის თავში თხლე არის და ჭონია. და ნას ლაფში ჩავარდნილი ურემი ხშირად სახლში ნიტანილი ჰვლია!.

დეპეშები

კახეთის რკინის გზაზე უკალოდ დაიკარგა ღვინით დატვირთული რონოდები №№379748, 122689, 16415 და სხვა.
დაკარგულ რონოდების მოძებნა დაევალა სადგურ გურჯაანის ადმინისტრაციას.

—:—
თელავის სადგურის მოლარემ პაპიაშვილმა ტვირთის გაგზავნაში აღებული ფული, 335 მანეთი, ჯიბისაკენ „გაატარა“, რის გამოც რკინის გზის ადმინისტრაციამ თვითონ „გატარებაში“ დახელოვნებული პაპიაშვილიც გამსახლისაკენ „გაატარა“.

თბერ კონდუქტორმა პეტრიაშვილმა, რომელმაც სამსახურის „ზედმეტი ერთგულების გამო“ ჯერ ვერ მოიცილა ისეთი „წვრილმანი“ საქმიანო სათვის, როგორც არის მისთვის საჭირო ინსტრუქციების წაკითხვა „უკანონო“ ბილეთებისათვის მატარებლიდან გადმოყარა 60 მგზავრი, დააჯარიმა 80 და ცხვირპირი ჩაუმტვრია „კანონიერ“ ჯარიმის გადუხდელობის გამო 40 მოქალაქეს.

სამხიარულო განცხადება

გახარებული და გაბედნიერებული მოქალაქე კიკოლიკი ვაცნობებ მეგობრებს, ნაცნობებს და „ტარტაროზის“ ყველა მკითხველებს, რომ პარასკევს, 24 იანვარს ღამით ქუთაისიდან ტფილისში მოგზაურობის დროს მატარებელში

დაპატარა სილაღრი

ახოვანი, ცხვირი მოკაული, „სირინოზის“ ხმით და „ანგელოზის“ ბრჭყალებით. მპოვნელს ვთხოვ ნუ დამიბრუნებს.

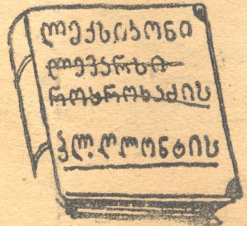
ქალბის ნკურზა

ხომ არ გაიგოკრავს

როგორც ვახ. „რაბოჩია პრავდას“ კორესპონდენტი გვატყობინებს ამას წინადა აბასთუმანში ჩასულან სამსახურის საქმეებზე ბორჯომის რაიონის მსაჯული, მდივანი და იურისკონსულტი, რომლებიც აბასთუმანში რამდენიმე დღე დარჩენილან. კოპერატივის გამგის თანაშემწე მათ ყოველდღე უწყურდა თითო კილო შაქარს. წასვლის დროს კი თვითელმა მათგანმა თორმეტ-თორმეტი კილო „წააცოცა“ გამგის მოადგილის დახმარებით. როცა მას შეეკითხნენ თუ რატომ აძლევს შაქარს ნორმაზე ზევით, უკანასკნელმა უპასუხა: — უბრალო ვინმეებს ხომ არ ვაძლევ, მთავრობის ხალხიო. საკითხავია მუშკოპის თანაშემწემ რომ „ფეხი წაიკრას“ და ის რომ

კურორტ აბასთუმანიდან სხვა კურორტისაკენ „წააცოცონ“ „სააგარაკოთ რას იტყვის მაშინ „მთავრობის ხალხი?“ ხომ არ გაიგოკრავს: — უბრალო ვინმე ხომ არ არის, მუშკოპის კაციაო?

„მოდნი რამე“ ლიქსიკონი

პლატონ ღლონტმა — ხილნაღელმა ვეჟილმა გამწმენდ კომისიის კითხვაზე: რა არის პარტია? სახელმწი-

ფო? მემარჯვენე ვადახრა? და სხვა — უპასუხა:

- პარტია არის პარტია,
- სახელმწიფო არის სახელმწიფო,
- დანაშაული არის დანაშაული,
- მემარჯვენე ვადახრა არის... არ ვიცი... არ მწამს არავითარი ვადახრა და არც მინდა ვიცოდე რამე მის შესახებ.

გამოსულა ლექსიკონი „იურისტის“ პლატონის, — სახელიც რომ პლატონის აქვს — რად არა ღირს მართო ის? შიგ აზრები „სჯულმეტყველის“ ბრძნულად არის „ნაწური“ — ეფინება ქალაქ სილნაღს „სიბრძნე როსროხადური“.

ფარცხი-მარცხი ✓

**ვანოს უხვარს როიალი,
მისი დაკვრა და ბრიალი**

მაგრამ მოწაფეები და სოფლელები თხოულობენ—როიალის სკოლაში დაბრუნებას.

**გუშაგი ამგობს მართალს,
„გამგე სხვებს აძლევს ფარ-
თალს“**

შალიკო.

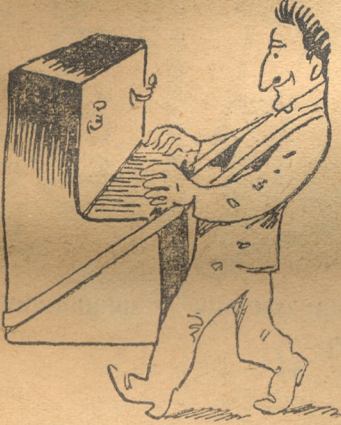
დაცადეთ ვანოს—ერთი ოპერა მაინც დასწეროს.

**მზითავი უხვარს ლადოს...
მზითავზე ფულიც ადოს.
ქოქოსი.**

თუ თქვენ შემთხვევით ჭიათურაში მოგიხდათ ღამით გავლა და თვალი მოჰკარით!

კოოპერატივის უკანა კარებიდან ვიდაც ფრხილად მიიპარება მკლავებში ფართალ ამოჩრილი, — ქურდი არ გეგონოთ.

ბევრი იფიქრა დუშეთის სკოლის (ახალშენის) მასწავლებელმა ვანო კარსანიძემ, თუ როგორ გამხდარიყო პიანისტი. სულ ცოტა აკლდა, რომ ეს მიზანი გაეხორციელებინა: როიალი და მასზე დაკვრის ცოდნა. პირველი მიზანი (როიალის შეძენა) ვანომ ადვილად შესძლო: დაუძახა გლეხებს და სკოლის როიალი თავის ბინაზე გადაიტანა.

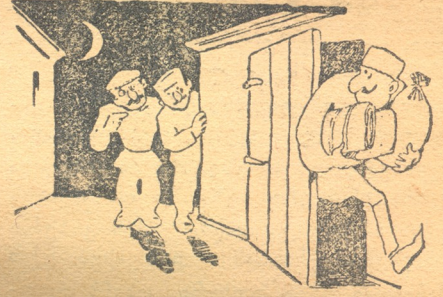

— ჰოდა ასე დააჯერე სული ნუ წაგიწყდება. ბიჭად ბიჭი კარგია-თქო. საბჭოს თავმჯდომარეობა ხუმრობა საქმე ხომ არ არის? თავმჯდომარე ვარ მთელი თემის. ხომ ხედავს თვითონაც სასიამაო, თუ როგორ ჩემს სურვილზე ვატრიალებ მთელ თემს? როცა მინდა, მაშინ მოვალ საზსახურში. ძალიან ხშირად არც კი გამოვცხადდები. დაედებ ბოქლომს და.. ჰო, მართლა იმის თქმა კინალამ დამაფიქვდა. ჩემისთანა მოქვიფე კაცს, იშვიათად ნახავს კაცი.

— ასე იუბნებოდა შუამავალს სოფ. გორდის თენსაბჭოს თავმჯდომარე ლადო, რომელიც ქალის მოსაყვანად ემზადებოდა.

და მართლაც გასჭრა შუამავლის დიპლომატიამ. ლადომ მოიყვანა ცოლი, რომელსაც მოჰყვა მზითვევი შურმებით და ფულად 300 მანეთი.

— ხათრიანი კაცი ვარ, იაფად მოვურიადი! კოლტურულ რევოლუციის ხანაში შეტის ალება მეშხანობა იქნებოდა!—ამბობს ლადო სოფლელებში.

— არა, ქურდი არ არის. ის არტემ გუგუშვილია, კოოპერატივის გამგე დეისაძის მეგობარი. რომ სხვებს არ დაენახათ, გამგემ ღამით დაიბარა და საქონელი მისცა.

სამაგიეროდ, თურმე, არტემიც არ აკლებს დეისაძეს პატივისცემას. სწორედ მათზე ყოფილა თქმული: ხელი ხელს ჰბანს, ორივე კი... კოოპერატივის.

მეორე მიზანი (როიალზე დაკვრა) უფრო ძნელი და რთული აღმოჩნდა. ამბობენ—დიდ ნიჭს იჩენს მუსიკაში და მალე შეისწავლისო.

ნაკვეთხალი

დააწინაურა. რიონჰესის ადმინისტრაციამ, ერთ-ერთი მუშა - კორესპონდენტი, „დააწინაურა“ სამუშაოდან მოხსნით. მოხსნის მიზეზია რიონჰესის სამუშაოთა მმართველის ადგილობრივ კედლის გახეთქი მიზეზი. იმასაც ამბობენ, რომ ადმინისტრაცია დააწინაურებს ყველა იმათ, ვინც მსგავს მაგალიტს მიბაძავსო.

„განწმენდილები“ აცხადებენ. მიწსახკომის აპარატის წმენდამ დაადანტურა, რომ საბჭოთა ტრესტში დიდ გაუგებრობას ჰქონდა ადგილი. თბილ-თბილ ადგილებზე მოწყობილი იყვენ ძველი ვაჭრები. წმენდის დროს „განწმენდილები“ აცხადებდენ, რომ სამსახურში იგინი მოეწყვენ საბჭოთა აპარატის გაჯანსაღების მიზნით.

გულგრილად შეხვდა. განათლების სახალხო კომისარიატის დადგენილებას შრომის სკოლებისა და ტენიკუმების განუწყვეტელ სამუშაო კვირაზე გადასვლის შესახებ, გულგრილად შეხვდა ზოგიერთი მასწავლებელი, ადგან მათ განუწყვეტელ სამუშაო კვირაზე გადასვლა, საშუალებას უსპობს ქეიფში გაატარონ საეკლესიო დღე-

სასწაულები. ამ მოვლენას, ისინი ხსნიან როგორც ანტი-კვარტისტულ მოძრაობას.

მძიმე შთაბეჭდილება დასტოვა. ქუთაისის მაზრაში გლეხობის მასიურმა ლტოლვამ კოლმეურნეობებსა და კომუნებში, მძიმე შთაბეჭდილება დასტოვა ადგილობრივ კულაკებზე და სასულიერო პირებზე. როგორც სარწმუნო წყაროებიდან გადმოგვცემენ, მათ განზრახული აქვთ ხელი აიღონ ანტი-საბჭოთა მოღვაწეობაზე.

კვთილი განზრახვა. როგორც სარწმუნო წყაროებიდან გვატყობინებენ, საქართველოს მთელ რიგ სოფლებში, კულაკებს გადაუწყვეტიათ „დიპლომატიურად“ შეხვედნა თესვის კამპანიასთან დაკავშირებით, ქალაქიდან სოფლად მივლინებულ მუშათა ბრიგადებს.

დაავიანეს. სავაზაფხულო თესვის კამპანიის ჩატარების ხელის შეწყობის მიზნით. კოლმეურნეობათა ცენტრმა და მიწსახკომმა ურთიერთშორის შეთანხმებით გამოიტანეს დადგენილება, რომ სატრაქტორო საღვურებისა და კოლონების მოწყობა დაამთავრონ საშემოდგომო თესვის კამპანიის დასრულებისას.

ინდაურების შესახებ

ოჭურგეთის „საბარასკევო“ ბაზარს ლევარსი ცნობისმოყვარეობით ათვალიერებდა, რომ გავგო სურსათ-სნაოჯავის ფასები.

— რა ღირს, ბიძია, მაგ ინდაური?
— შეეკითხა ლევარსი ბოხგაურელ ბიჭს.

— მძვსი მანეთი ბატონო! — სწორედ ასე ერთმანეთზე ასხმულად! — უბასუხა ბიჭმა ლევარსის.

— რავა! თონარიკია თუ?! რა აზრია ექვსი მანეთი! მე ისეთი ინდაური მყავდა, რომ... იცი რა ინდაურები მყავდა?!
და ლევარსის გარშემო თითქმის მთელი ბაზარი შეიკრიბა.

— გავქიმაველი ხელს ასე, — და ლევარსიმ ჰაერში გაიშვირა ხელი, — დოღუწუნწრუქებლი ინდაურებს, აფრინდებოდენ და ზე კაკალ ხელზე დამაჯდებოდენ. მეცხრე ინდაურს ცალი ფეხი უვარდებოდა, ვერ ეტეოდა ხელზე. ასე ჩამომყავდა ცხრა ინდაური ბაზარში და თითოს ექვს აბაზად ვყიდდი. შენ კი ერთ ინდაურს ექვს მანეთად აფასებ. ექვს მანეთად უწინ თონარიკ ცხენს იყიდდი! — ზმუკი.

ლევარსი როხროხადე

ბიბლიოთეკის
სამუშაო განყოფილება
„მუშა“ — და უპრ. „ტარტაროზე“
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ანკეტის მსხვერპლი (მიბაძვა)

სარაიონო ქალაქი იყო პატარა ქონდარა, საბჭოთი, სკოლით, მუშკობით, — სხვა თითქმის არა ქონდარა.

საბუნძაკები ყველანი კავშირში ჩაწერილიყო, და რაიადგილკომისა მდივნად მათ ესვათ ილიკო. ტან-ახოვანი, მეტყველი, ხალისიანი გულითა, ქვიფში ტოლუმბაზობდა და ღვინოს სვამდა კულითა. ერთ მშვენიერ დღეს... (ან, არა, ის დასაქმევი დღე იყო:

ალღამა კაცმა იმ წყეულდღეს თქვენი ჭირი „წეილო“) თითქოს მოცლილი ილხენდეს, საქმე არ ქონდეს გაკენება,

- მოსდის ოლქიდან ილიკოს ვეებერთელა ანკეტა. ათი ვეება ფურცელი, საშიში სანახავია. ზედ ზუთი კაცი ხელს აწერს თავმჯდომარე და ზავია. თვით ანკეტაში მთავარი თუთხმეტოიდ თავია და ყველა თავში კითხვების მოზევებული ზეავია.
- სად დაიბადე?
- რომელ წელს?
- ვინ იყო შენი ნათლია?
- თვე? რიცხვი? რომელ საათზე?
- დაბადების დღე რა დღეა?
- რა სკამდა ბაბუა შენი?
- რამ მოკლა შენი ბებია?
- მამიდაშენი ელპიტე ვის, როდის შეუღლებია?

- როდის მიიღეს კავშირში დები და დეიდები?
- რომელ პარტიას მისდევნენ ქვისღები და სიძეები?
- თუ უცოლო ხართ, აღნიშნეთ:
- როდის, სად დაქორწინდებით?

- თუ გყავთ —
 - რას სჭამთ და რას იცვამთ?
 - ან როდის განქორწილდებით?
 - მსჯავრდადებული ხომ არ ხართ? (აღნიშნეთ მუხლი, სტატია).
 - რამდენი შეგიქამიათ იხვი, ქათამი, ბატია?
 - მათში ვარია რამდენი?
 - რომელი ჯიშის?
 - რა ფერის?
 - რომელი წლიდან დაქვრივდა მეუღლე თქვენი მათერის?
 - გაბრიელ ეპისკოპოზი რომ მოკვდა, თქვენ იმ ხანებში რას აკეთებდით? რას სვამდით? ან რა გეთესათ ყანებში?
 - შენგან შეჭმული ლობიო რამდენი გრამი მოვიდა?
 - ვაეი გყავს? რა ხნის იქნება? სიდერტი?
 - თქვენი ცოლის და?
 - შენი მძახალი ფოტინე ძეობას რატომ გადაყვა?
 - როდის მიგიღეს კავშირში?
 - რა ხნიდან?
- სად?..

და სხვა...და სხვა როცა ილიკომ ანკეტა შეამდე გადაიკითხა, ამოიოხრა მწუხარეთ და ნაღვლიანათ იკითხა: „ვინ უბასუხებს ამაზე“?.. და იქვე გული გაუსკდა, და გაცივებულს ანკეტაც უცვხ ხელიდან გაუსწლტა.

მედღუა.

ანკმტა

გვარი, სახელი და მამის სახელი.

ფსევდონიმი.

პროფესია.

წლოვანება.

რა და რა ორგანიზაციის წევრი ხართ (კომპარტია, კომკავშირი, პროფკავშირი, კოლექტივი და სხვა).

რამდენი ხანია თანამშრომლობთ ჩვენს ჟურნალში?

თქვენი სწორი მისამართი

და სხვა და სხვა ცნობები.

თანამშრომლებს ვსთხოვთ ეს ანკმტა შეავსონ და გაგზავნიან ჩვენს რედაქციაში.

გამჭრიანს (სოფ. გორი ქუთაისის ოლქი): — თუ თქვენ მართლა გამჭრიანის ხართ, მიხედობით, რომ თქვენი ლექსი არ დაიბეჭდება, მიუხედავად იმისა, რომ შიგ ასეთი მარგალიტებია:

გომის თემის სასადილო
კარგი არის, ყუყუნაო;
მხოლოდ ერთი ისადილო,
მოგეშლება პრუჟინაო.

როკროკას (ასკანა, ოზ. მაზრა): — დავგვიანებულ
ლი ამბავია, თანაც შაბლონი. მოგვაწოდეთ ცნობები
ადგილობრივ ცხოვრებიდან.

მის. ველ-ს წვრილმანია; არავეთარი საზოგადოებ-
რივი მნიშვნელობა არა აქვს.

ბნ-ელს (ქ. ქუთაისი). წერის უნარი გაქვთ. სწერეთ
თანამედროვე ყოფა-ცხოვრებაზე.

კომბალს (აქვე): როგორც ამ წერილიდან სჩანს.
თქვენ კბილზე უფრო თავი გტკივებიათ.

გი-ლს (მცხეთა): — თქვენს ლექსში მხოლოდ ეს
სტრიქონებია ყველაზე უკეთესი:

ვანო ამბობს: ხარქისა,
ღვინო გაქვსო კარგისა.
შეგიჭამე ლობიო,
რომ გაქვს ერთი გობიო.

„ვაჟაკი“ თქვენ ყოფილხართ, თუ ერთ გობ ლო-
ბიოს შესჭამთ. „ასეთი ვაჟაკი“ რატომ ციებით ლექსის
წერაზე?

ჯავშენიანს (ბორჯომი): — რა საჭიროა ასეთი ში-
კბულ - მოკბული აზრი და ქათინაურებით ლაპარაკი?
სთქვით აშკარათ, რის თქმაც გინდათ, რომ:

ჩიტაძე მუშებს უყვირის,
აუწევია ცხვირია.
გონს მოსაყვანად, ტარტაროზ,
შენი ჩანგალი სჭირია.

ვინ არის ეს ჩიტაძე? რა კაცია? სად მსახურობს? წერილი
ყოველმხრივ გასაგები უნდა იყოს.

ჭურთავის-პირელს (სამტრედია): — ასეთი ლექს-
ით ვერ გამოადგინებთ აღმასკომის თავმჯდომარეს, რომ
მან ბოგირი გააკეთოს.

გურულს: — მარტო სურველი არ კმარა.
ამ წერილის მოძღვრით მე მსურს
შენთან ძმობის დამყარება...

ამ წერილით (და ასეთებით) ვერ მიადწევთ შიხანს.

ჩაპს: — სწორედ შესაფერისი სათაური აქვს თქ-
პობებს: „აფრინეს ალალიო, რაც არ არის, არ არიო“

შეშს (აქვე): — გვწერთ: გაგვაგზავნეს სოფლად
წერა-კითხვის უცოდინარობის სალიკვიდაციოთ“-ო.

წარმოდგენილი გვაქვს, როგორ კარგად ჩატარებ-
დით ამ კამპანიას. ის არ გერჩინათ—ჯერ თავისი „წერა-
კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაცია“ მოგებდინათ.

ალბად, ასეთი შემთხვევისათვის აქვს ხალხს ნათქვა-
მი: „ყვავს რა ჰქონდა, ბუს გაჰქონდა“-ო.

კუკუბა გორდელს (ქობულეთი, სანატორიუმში).
— მიუხედავად იმისა, რომ თქვენი ლექსი ძალზე სუსტია,
ჩვენ მას დავბეჭდავდით, მაგრამ სიდიდის გამო თქვენი
სანატორიუმის მესვეურნი კი არა, მგონი თქვენც არ წაი-
კითხავდით. ამიტომ მხოლოდ ამონაწერს ვათავსებთ:

შერცხვეს ყველგან ასეთი
სანატორიუმია...
ხორცი, მარა რა ხორცი! —
უხარშავი... უმია!

ნარზანს (აქვე). შე კაი კაცო, პირველად იწყებთ
ტარტაროზკორობას და, რა მაინცდამაინც თქვენი ცხვი-
რის გარდა სხვა ვერაფერი ნახეთ, რაზედაც დაგეწერათ!
წერილიც თქვენს ცხვირსავით გრძელი და დიდი.

მეორე წერილში („აბრამის ბატანი“) სწერთ: „მნე-
ლია სტუდენტობა — უნდა დააღო ხაზა და ელოდე ლუკ-
მის შიგ ჩავარდნას“. (ხამთარში რა მოგახსენოთ, —
ზაფხულში კი ბევრი ბუზი ჩაცვივა შიგ). სწორედ ასევე
აქვს ასეთი წერილები სათაის ჩვენს გოდორსაც პირი და-
ღებული.

სინამდვილე

მაგრამ დაემსხვრათ იმედი და ჩაეფუშათ გეგმები, საბჭოთა საკავშიროში სიმტკიცე უფრო გარკინდა ფონს ვერ გავიდენ სიყალბის შემხანხვლელ-შემთითხნელები. ყალბ ჩერვონცების მჭრელები, სულ თავდაუყირა დაკიდა.

ჩიდაძე. სარედაქ. კოლმეხია. გაზეთი „მუშა“-ს გამოსცემა. საქ. კ-ტ. მე-5 სტამბა მთავლიბი № 1310.